

# Z cizích revuí.

DEUTSCHE WEHR, roč. 37 (1933).

Číslo 23. V článku „Der Höhere Reiter-Kommandeur“ je otištěna předmluva k „Reiter-Bibliothek“, kterou napsal r. 1825 gen. Friedrich Wilhelm v. Bismarck. Obsahuje požadavek, aby již v míru mělo jezdeckto velké svazy, jezdecké sbory, aby velitel mohl v jejich vedení získati nutnou praxi. Stejně názory zastává i dnes gen. Brandt v své knize „Moderne Kavallerie“.

Číslo 25. V článku „Der Kavallerieführer“ rozbírá gen. Brandt obsahově článek z 23. čísla vzhledem na dnešní poměry a dospívá k závěru, že je dnes daleko nutnější, aby vedení všeho jezdeckta bylo v jedné osvědčené rukou, má-li být dosaženo žádoucí jednotnosti a má-li vývoj jezdeckta jíti správnou cestou.

Jezdeckto se musí odpoutati od pěšáckého způsobu velení a rozkazování, neboť rozvláčná rozkazovací technika, kterou převzalo spolu s pěším bojem, mu nevyhovuje.

Číslo 29. přináší zprávu o motorisaci a mechanisaci v americkém jezdecktu, a to podle výroční zprávy náčelníka hlavního štábu americké armády. V ní se mimo jiné praví, že přeměna dnešního jezdce v mechanického kavaléristu bude vyžadovat dlouhé doby. Může být provedena, až se podaří konstruovati stroje, které by mohly vykonávat vše, co dnes koná kůň.

Číslo 32. V článku „Kavallerie und Technik“ se pojednává o zřízení technického oddělení jezdeckta ve Francii. Je součástí jezdeckého departemánu v ministerstvu a má referáty: 1. motorových vozidel, 2. ručních zbraní, kulometů, spojovacího materiálu a různého jiného materiálu, 3. předpisový, cvičebních řádů, revue de cavallerie a sportovní. Autor zdůrazňuje účelnost tohoto zařízení.

Číslo 35. V článku „Studienabteilung für das Kampfwagengerät der Kavallerie“ zdůrazňuje autor (gen. Brandt) význam samostatného studia bojových prostředků jezdeckta ve Francii. Jezdeckto převzalo způsob boje pěchoty, ale ne způsob manévru. Proto také schvaluje zřízená „centre d'etudes pratique des matériels automobiles de combat de la cavallerie“, kteréžto studijní středisko bylo zřízeno v Remeši 1. září. Jeho účelem je prováděti praktické zkoušky o účelnosti různých zařízení bojových vozidel

jezdeckta. Výhoda tohoto opatření je v tom, že účelnost posuzují ti, kdož budou vozidel používat.

Číslo 43. V článku „Marschgeschwindigkeit der Kavallerie“ uvádí autor tabulku rychlosti různých složek francouzské jezdecké divise podle údajů III. dílu Cvičebního řádu pro jezdeckto. Upozorňuje, že na rychlost a pochodový výkon jezdeckta má veliký vliv terén a nepřítel a že je nutné pamatovati také na odpočinek, zejména při velkých výkonech, aby vojska nebyla pochodem opotřebována.

#### WISSEN UND WEHR, roč. 1933, čís. 3.

V článku „Betrachtungen über Kavallerie“ vykládá generál v. v. Erfurth dnešní stav jezdeckta a názory na ně jako na jednu z vývojových epoch válečné historie a dokazuje své tvrzení úvahami o vývoji jezdeckta od nejstarších dob až do světové války. Dospívá k závěru, že jezdeckto, které bylo nuceno v boji opustit koně, přestává být jezdecktem v pravém smyslu slova (alespoň podle předválečných názorů) a že vzniká vlastně nová zbraň. Potírá názory, že s dnešním jezdecktem je možno zacházet tak jako za Bedřicha Velikého, a názor, že lze se řídití týmiž zásadami jako v předválečné době při jeho organisování. Tento názor považuje za anachronismus, na němž nic nemění ani přidělování motorisovaných prostředků. V tom vidí nebezpečí směřování nového se starým, z čehož nic dokonalého nemůže vzniknout. Úkoly, které v moderních bitvách lze předvídati, mohou splnit jen zvláštní pohyblivé jednotky. Mít tyto jednotky, je nejen ideálem do budoucnosti, ale problémem přítomnosti.

K tomu třeba podotknouti, že dokud jich není, nezbyvá nic vhodnějšího než dnešní jezdeckto.

#### MILITAR-WOCHENBLATT, roč. 118 (1933/4).

Číslo 1. V článku „Kavallerie im Rahmen der anderen Waffen“ polemizuje autor s názory, vyjádřenými v čl. Betrachtungen über Kavallerie, s nímž nesouhlasí, a dokazuje svá tvrzení úvahami o podstatě různých operací, kde se jezdeckto v nové formě může uplatnit se zvláštním zřetelem k zeměpisným poměrům Německa. Dokončení čl. je v 5. čísle.

Číslo 3 a 4 přináší článek Reiterschicksal in Feindesland“, v němž mjr. v. v. Dewringer líčí činnost 1. bavorského jezdeckého pluku, kterému byl svěřen zvláštní úkol na počátku října 1914 v okolí Coutrai na západní frontě. Zajímavé je líčení boje proti belgickým okrnělým autům. V závěru poukazuje autor, jak je třeba dnes vybavovati samostatný oddíl vyslaný jako PO. nebo s jiným úkolem.

Číslo 6 má článek „Die polnische Kavallerie“, převzatý z jiného časopisu.

Číslo 7. V článku „Verwendungs- und Führungsgrundsätze neuzeitlicher Heereskavallerie“ pojednává plk. v. v. Schack o příčinách neúspěchu německého jezdeckta ve světové válce, navazuje na dřívější svá pojednání. Jako jednu ze závažných příčin neúspěchu uvádí nevhodnost stanovení úkolu; k tomu podává jako příklad znění úkolu, který dostal velitel 4. jezdeckého sboru 4. října 1914.

Odmítá názor tlumočený v díle Reichsarchivu, že příčinou nezdaru obchvatných akcí byla malá rychlost a nedostatečná průrazná síla. Příčiny shledává spíše v nevhodném zasazení a vedení jezdeckta, t. j. v nevhodné době, v nevhodném místě a v nedodržení zásady, že úsilí nutno vyvinout tam, kde akce má úspěch. Jako příklad uvádí nasazení jezdeckého sboru Schmettowova 12. listopadu 1914.

Je toho mínění, že jezdeckta musí býti šetřeno pro rozhodující zásah v bitvě a že nemá být předčasně opotřebováno při vyhledávání zpráv a při úkolech krytu.

Rychlost a pohyblivost jsou vlastnosti, jejichž významem musí býti proniknutí velitelé všech stupňů a k jejich využívání musí být vedeni již v míru, aby si nevyklí jednati téměř samočinně vduchu těchto základních zásad. Nesmí se zapomenouti, že zvyšování palebné síly jezdeckta je všeobecné a teprve budoucnost ukáže, jaké budou jeho výkony.

Cis. 8 a 9: Unzweckmässige Kavallerieverwendung (Gefecht bei Pilon 10. 8. 1914. Pplk. v. v. Ilse mann pojednává o bojích 4. německého jezdeckého sboru (v. Hollen 3. a 6. jezdecké divise) před frontou 4. a 5. německé armády k zastavení nástupu těchto dvou armád, v nichž jezdecktvo bylo neúčelně zasazeno k útoku proti nepřátelské pěchotě s dělostřelectvem.

Cis. 12, 13, 14, 15, 16 obsahuje cvičení na mapě v rámci jezdecké divise.

Cis. 14 přináší článek „Taktische Beweglichkeit der Kavallerie“, v němž autor vykládá, že se jezdecktvo přes všecku snahu přesunouti těžiště výcviku na bojový výcvik neobejde bez určité míry pořadových cvičení v menších jednotkách, aby dosáhlo mechanicky žádaných výkonů nutných k uplatnění výcviku bojového, zejména v pohybech předcházejících pěší boj.

Cis. 17 přináší zprávy o reorganizaci naší armády v čl. „Neuerungen im Wehraufbau der Tschechoslowakei“; mimo jiné se uvádí postavení 11. jezdeckého pluku a 4. jezdecké brigády a zřízení výcvikové korouhve OA.

V témže čísle v článku „Wertlose Kleintanks“ se vyjadřuje autor velmi pesimisticky o účelnosti a významu vozů Garden-Loyd.

-C-

## Literární přehled.

Ritm. Werner-Ehrenfeucht: R-G-A. Reiter-Gruppen-Aufgaben. Nákladem „Offene Worte“, Berlín W 35, stran 69, za M 1.50.

Tato příručka obsahuje ukázky výcviku jezdeckého družstva v zimě, a to jak v polní službě, tak i v bojovém výcviku. Jednotlivé příklady jsou sestaveny tak, že autor využívá nástupu družstva k cvičení různých nástupových tvarů, k cvičení leteckého poplachu a p. Stejně využívá cesty na cvičiště nebo do prostoru cvičení i zpět k náviku na př. přeměny tvarů.

Při každém cvičení poukazuje, na co se má zvlášť dávat pozor, v čem se obyčejně chybí a o která ustanovení předpisů se nutno opírat.

Pozornosti zasluhuje část, pojednávající o vedení náručních koní. Celkem jsou uvedeny ukázky činnosti družstva téměř ve všech úkolech mu připadajících.

Lze doporučit jako pomůcku k poznání výcvikové metody.

Ritm. Werner-Ehrenfeucht: Der neue Reiter. Nákladem „Offene Worte“, Berlín W 35, stran 251, cena neudána.

Autor sestavil příručku pro vojína jezdce; uvádí v ní ustanovení předpisů z nauky o zbraních, o organizaci německého jezdecktva, o jezdeckém výcviku, o bojovém výcviku a polní službě. Příručka obsahuje množství obrázků, jimiž má být výklad ustanovení předpisů znázorněn a učiněn přístupnější. Po té stránce je zvlášť bohatě vybavena část, jednáající o výcviku v jízdě koňmo. Mjr. gšt. Tacl.

Div. gen. polské armády Julius Rómmel: „Polsko v boji se Sověty“. Nákladem Svazu čs. rotmistrů (Praha-Dejvice, Kyjevská 6) 1933, stran 214 (s 23 náčrtů), cena 22 Kč.

V říjnu 1933 vyšel překlad polské knihy „Moje walki z Budiennym“, ve které autor, divisní generál polské armády Julius Rómmel, nynější armádní inspektor polské armády, popisuje formou deníkovou poutavým způsobem boje 1. polské jezdecké divise se sovětskou jezdeckou armádou generála Budienného. Autor patří k nejlepším vůdcům moderního jezdecktva. Jeho činnost ve válce polsko-ruské r. 1920 byla korunována skoro vždy úspěchy, způsobenými jednak správným pojetím taktickým, jednak vysokou velitelskou vůlí a vysokými morálními hodnotami vůdce.

Autor velmi kritickým způsobem a velmi poutavým slohem informuje čtenáře (i laika) o své činnosti velitelské a o bojích jemu podřízené 1. polské jezdecké divise. Boje této divise jsou autorem popisovány velmi živě a velmi poučně tak, že může z nich čerpat nejen vysoký taktik a strateg, ale i nižší velitelé jednotek a činitelé, kteří mají vliv na výchovu armády po stránce morální i fyzické.

Knihy zachycuje boje 1. jezdecké polské divise v době od 21./7.—31./8. 1. jezdecká divise měla tři jezdecké brigády, a to první, šestou a sedmou brigádu. K divisi patřily pluky: 1. pluk hulánů, 12., 14., 8., 9., 11. a 17. pluk, mimo to 2. pluk švališerů a pět jezdeckých

dělostřeleckých oddílů (1, 3, 4, 5 a 6). Toto složení divise nebylo stálé. Pluky se měnily. Divise nikdy neměla najednou více pluků než sedm.

Hlavní statí knihy obsahují: boje u Berestečka, u Mikolajova, u Brodů, boje mezi Styrem a Bugem u Radziechova a před Lvovem.

1. jezdecká divise vyrazila ze Zamošče a své operace končila opět v Zamošči. Pochodové výkony byly značné. Leckdy byly koně i plných 48 hodin pod sedlem. Početní stavy pluků byly poměrně slabé. Obvyčejně bylo to 400 šavli a 8—12 těžkých kulometů. Tyto počty ztrátami klesaly tak, že na př. v bojích u Radziechova měl 2. pluk švališerů jen 150 šavli — tedy byla to vlastně eskadrona.

Čtenář najde v knize všechna údobí boje. Tak na př. boje 29./7. u Berestečka jsou líčeny zvědy ve směru na Dubno a Kremenec a hledání styku se skupinou generála Szymaviského. V těchto bojích stojí 1. jezdecká div. spolu se samostatnou 4. jezdeckou brigádou polskou (velitel plk. Dreszer) proti 6., 14. a 4. jezdecké divisi sovětské. V bojích u Mikolajeva najdeme pěkný případ útoku jezdecké divise, v kterém se snaží Poláci zasáhnouti severní bok a tyl nepřitele. U Brodů se setkáváme s bojem zadních vojs a s ústupem 1. jezdecké divise. Zde zdůrazňuje autor útočného ducha i při ústupových operacích a iniciativu. Velmi pěkně je popsána zde panika, která zachvátila bez příčiny jednotky 1. jezdecké divise, a zásah velitele divise, který osobně vedl protitaku několika eskadron, které panice nepodlehly. V bojích u Radziechova může čtenář studovati případy

úmyslného ústupu (boj na zdrženou) a konečně operace 1. jezdecké divise na přechody přes Bug u Krystynopolu a Sokalu (21./8.) jsou příkladem pro pronásledování.

Ráz bojů 1. polské jezdecké divise je čistě jezdecký — situace střídá rychle situaci, boje jsou vedeny odvážně, ale s rozumným risikem, činnost jednotek má charakter získati maximum rychlosti, kterou často nepříteli překvapují.

Překladatel zachoval velmi šťastně živost a poutavost podání autorova.

Knihy vyšla včas, aby upozornila, co může moderní jezdectvo vykonati, je-li vedeno skutečným jezdeckým velitelem, je-li prochnutá vysokou morálkou a je-li jezdecky na výši.

Ke knize napsal předmluvu generál JUDr. Josef Koutník, šéf oddělení jezdectva v MNO., v níž velmi charakterickým způsobem doporučuje co nejvřeleji tuto hodnotnou knihu všemu bojovníctvu čs. armády — k poznání charakteru a vysoké morálky bratrské armády Polsky.

Překladatel vyplnil mezeru v naší literatuře o válce rusko-polské a umožnil všem, kdo se zajímají o události této poslední války a o jezdectvo zvlášť, čísti knihu autora, jenž patří k nejlepším velitelům bratrské armády polské.

Knihy má název „Polsko v boji se sověty“ s podtitulem „Jezdecké boje polské armády v r. 1920 s Buděným“. Její cena je vzhledem k její hodnotě skutečně lidová, a proto lze očekávat, že se stane zdrojem studia všech jezdců i těch, kdo mají zájem o poznání bojů Poláků se sověty.

Major gšt. Al. Jelinek.

## Různé zprávy.

Nový minomet pro jezdectvo ve Španělsku. V září 1932 byl ve španělském jezdectvu zaveden nový minomet „Valero-Ecia“ vz. 32 ráže 50 mm, zkonstruovaný kapitánem Valero. Charakteristika zbraně: ráže 50 mm, dostřel 750 m, rychlost střelby 10 ran za minutu, váha 7 kg, délka zbraně cca 70 cm, minomet střelí od 45 do 80°; střela (granát) váží 1.2 kg, působí účinně v okruhu 20 m, střepiny létají až na 50 m od místa dopadu; při přestřelování je bezpečnostní pásmo 200 m. Zatím byl systemisován 1 minomet pro každou normální eskadronu a četa o 2 zbraních pro každou kulometnou eskadronu. Přímou obsluhou jsou

2 muži, zbraň je dopravována na sedle jezdeckého koně střelce; na téže koni jsou 4 střely. Pomocník veze na svém jezdeckém koni 8 střel a schránku se zapalovači, druhý pomocník veze rovněž 8 střel a stejný počet je na jezdeckém koni čtvrtého muže obsluhy, který je vodičem náručních koní. Četa minometů má tudíž velitele, 2 zbraně, 8 jezdců a 56 granátů. Zbraň je značně přesná — při pokusné střelbě na 500 metrů bylo seskupeno 12 zásahů v obdélníku 25×15 m — a bezpečná při manipulaci, v boji škýtá velmi malý cíl. Granáty mají velmi citlivý zapalovač. (R. M. I. 1933, čís. 7.) Br.